

فرا تراز ماده

(بر گرفته از کتاب هامیوپاتی ترجمه دکتر محمود بهار)

تقسیم مواد به قطعات کوچکتر توسط یونانیان در گذشته های دور انجام شده است. دموکریتیوس (زیمقراطیس) مرزی برای این تقسیم معین کرد که چس از آن مرز به ذرات غیرقابل شکست (آ- تومیک) می رسیم. دو هزار سال پس از او، جان دالتون نشان داد که تمام مواد جهان از مصالح ساختمانی بنیادی یا اتم ساخته شده اند.

اما اکنون می دانیم که تقسیم بیشتر هم امکان پذیر است و اتمها را می توان به ذرات بنیادتر از الکترون، پروتون و نوترون نیز تقسیم کرد. در گذشته ابتدا مدل های سیاره ای را برای ذرات زیر اتمی در نظر گرفتند. به این صورت که الکترونها در مداری حول هسته مرکزی می چرخند. با پیدایش مکانیک کوانتومی مشخص شد که الکترون هسته را به صورت ابری احاطه می کند و در اربیتال خاصی به شکل موج ارتعاش می کند و در مرکز اتم، هسته فشرده ای وجود دارد که تقریباً تمام جرم اتم و تقریباً تمام انرژی آنرا در بر گرفته است. اگر اتم به شکل یک ورزشگاه بزرگ در نظر گرفته شود، این هسته به اندازه نخودی در مرکز این میدان بزرگ قرار دارد.

همه مواد که از اتمها تشکیل شده اند، به همین صورت تقریباً تو خالی اند. اگر فضاهای خالی بدن یک شخص را (مانند حفره های یک اسفنج) بیرون بکشیم، از آن شخص توده کوچکی به جای می ماند که حجم آن به اندازه تخم یک مگس است.

ما انسانها مجوف هستیم و بدن پوک ما با نیروی الکترومغناطیسی و هسته ای مهار شده است. در حقیقت این چشمهای ما خلاف این را نشان می دهند، به دلیل نقص بینایی ما است.

از اینرو فرق چندانی بین جانداران و جمادات نیست، هر دو ترکیبی از ذرات بنیادی یکسانند که کنار هم جمع شده اند. این اتمها به شکل طرحهای خودبازساز، گرد آمده اند و به وسیله ترمیم و جانشانی خود با آشفته گیهای کیهانی یا هر گونه آنتروپی و بی نظمی ضدحیاتی مقابله می کنند و سعی در ایجاد یک موازنه حیاتی دارند. چنین قدرتی که در تک تک سلولهای حیاتی نمایان است، چیزی فراتر از ماده است.

با تشکر

Fpa.4t.com